

Τριώδιον

Ἦχος γ'. Τῇ Δευτέρᾳ Πρωΐ

Τῇ Δευτέρᾳ Δ' Ἑβδομάδος εἰς τὸν
Ὅρθρον.

Μηναιὸν - ΤΗ Α' ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας
τῆς Αἰγυπτίας

ΟΡΘΡΟΣ

ΧΟΡΟΣ

Ἦχος γ'.

Στίχ. α'. Ἐκ νυκτὸς ὀρθρίζει τὸ
πνεῦμά μου πρὸς σέ, ὁ Θεός, διότι φῶς τὰ
προστάγματά σου ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. β'. Δικαιοσύνην μάθετε, οἱ
ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. γ'. Ζῆλος λήψεται λαὸν
ἀπαίδευστον, καὶ νῦν πῦρ τοὺς ὑπεναντίους
ἔδεται.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Στίχ. δ'. Πρόσθες αὐτοῖς κακά, Κύριε,
πρόσθες αὐτοῖς κακά, τοῖς ἐνδόξοις τῆς γῆς.

Αλληλούϊα. Αλληλούϊα. Αλληλούϊα.

Τοῦ Ὡρολογίου ---

Ὑμνοὶ Τριαδικοί

Ἦχος γ'.

Πατέρα ἀναρχον, Υἱὸν συνάναρχον,
Πνεῦμα συναῖδιον, Θεότητα μίαν
χερουβικῶς δοξολογεῖν τολμῶντες λέγομεν·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν.
Προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Δόξα.

Τριάς ὁμοούσιε καὶ ἀδιαίρετε, Μονὰς
τρισυπόστατε καὶ συναῖδιε, σοὶ ὡς Θεῷ τῶν

Ἀγγέλων τὸν ὕμνον κραυγάζομεν· Ἄγιος,
Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Πρεσβείαις
τῶν Ἀγίων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.

Ἀθρόον ὁ Κριτὴς ἐπελεύσεται, καὶ
ἐκάστου αἱ πράξεις γυμνωθήσονται· ἀλλὰ
φόβῳ κράζομεν ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός·
Ἄγιος, Ἄγιος, Ἄγιος εἰ ὁ Θεὸς ἡμῶν. Διὰ τῆς
Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

*Ἀναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 4. Καὶ εὐθύς, ἄνευ μικρᾶς
Συναπτῆς·*

Τοῦ Τριωδίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα Α'.

Κάθισμα Α'. Κατανυκτικά.

Ἦχος γ'.

Ἐπὶ τῆς δίκης τῆς φοβερᾶς ἄνευ
κατηγόρων ἐλέγχομαι, ἄνευ μαρτύρων
κατακρίνομαι· αἱ γὰρ βίβλοι τοῦ συνειδότος
ἀναπτύσσονται, καὶ τὰ ἔργα τὰ κεκρυμμένα
ἀνακαλύπτονται, πρὶν οὖν ἐν ἐκείνῳ τῷ
πανδήμῳ θεάτρῳ, μέλλης ἐρευνῆσαι τὰ
ἐμοὶ πεπραγμένα· ὁ Θεὸς ἰλάσθητί μοι, καὶ
σῶσόν με.

Στίχ. Κύριε, μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με,
μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ἦχος γ'.

Ἔως πότε ψυχὴ μου, ἐπιμένεις
τοῖς πταισίμασιν, ἕως τίνος λαμβάνεις,
μετανοίας ὑπέρθεσιν, λάβε κατὰ νοῦν
τὴν κρίσιν τὴν μέλλουσαν, καὶ βόησον
Χριστῷ τῷ Θεῷ, Καρδιογνώστα ἡμαρτον,
ἀναμάρτητε Κύριε, ἐλέησόν με.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ'.

Ἐκαστος ὅπου σῶζεται, ἐκεῖ δικαίως
καὶ προστρέχει, καὶ ποία ἄλλη τοιαύτη
καταφυγή, ὡς σὺ Θεοτόκε, σκέπουσα τὰς
ψυχὰς ἡμῶν;

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 5. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Β'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος πλ. δ'. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

Τὸ πάνσεπτον πιστοί, προσκυνήσωμεν
Εὐλὸν, ἐν ᾧ ὁ Ποιητής, τῶν ἀπάντων
ὑψώθη, πρόκειται ἀγιάζον, τοὺς προσιόντας
ψυχῇ καὶ σώματι, ῥύπον ἀποκαθαίρον, τῆς
ἀμαρτίας τῶν νηστευόντων πιστῶς, καὶ

ἀνυμνούντων πάντοτε Χριστόν, τὸν μόνον
εὐεργέτην.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Ανέστης ἐκ νεκρῶν.

Ὁ Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἐπὶ τῆς γῆς
κατήλθε, καὶ Ἄγγελος φωτός, τῇ Θεοτόκῳ
ἐβόα· Χαῖρε εὐλογημένη, ἡ τὴν παστάδα
μόνη φυλάξασα, σύλληψιν συλλαβοῦσα,
τὸν πρὸ αἰώνων Θεὸν καὶ Κύριον, ἵνα
τῆς πλάνης σῶσις ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν
ἀνθρώπων.

*Αναγινώσκεται τὸ οἰκεῖον Κάθισμα τοῦ
Ψαλτηρίου, ἥτοι Κάθισμα 6. Μεθ' ὃ ἡ μικρὰ Συναπτή.*

ΙΕΡΕΥΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Αντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα, καὶ
δεδόξασταί σου ἡ βασιλεία, τοῦ Πατρὸς καὶ
τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Τοῦ Τριωδίου ---

Κάθισμα Γ'. Τοῦ Τριωδίου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὠραιότητα.

Μεσοπονήσαντες, νῦν τὴν ἐγκράτειαν,
καὶ εἰς προσκύνησιν, Χριστέ μου φθάσαντες,

τοῦ ζωηφόρου σου Σταυροῦ, προσπίπτοντες
βοῶμέν σοι· Μέγας εἶ Φιλάνθρωπε, καὶ
μεγάλα τὰ ἔργα σου, ὅτι ἐφάνέρωσας
τὸν Σταυρόν σου τὸν τίμιον, ὃν φόβῳ
προσκυνοῦντες κραυγάζομεν· Δόξα τῇ ἄκρα
εὐσπλαγχνίᾳ σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος γ΄. *Τὴν ὠραιότητα.*

Ὡς ἀγεώργητος Παρθένε ἄμπελος,
τὸν ὠραιότατον βότρυν ἐβλάστησας,
ἀναπηγάζοντα ἡμῖν τὸν οἶνον τὸν
σωτήριον, τὸν πάντων εὐφραίνοντα τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα· ὅθεν ὡς αἰτίαν
σε, τῶν καλῶν μακαρίζοντες, αἰεὶ σὺν τῷ
Ἀγγέλῳ βοῶμέν σοι· Χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ΄)

Δόξα· καὶ νῦν.

Ψαλμὸς Ν' (50).

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός
σου, καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν
σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου. Ἐπὶ πλεῖον
πλυνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου, καὶ ἀπὸ
τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με. Ὅτι τὴν
ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω, καὶ ἡ ἁμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντός. Σοὶ
μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν
σου ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῇς ἐν τοῖς
λόγοις σου, καὶ νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.
Ἰδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καὶ ἐν
ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου. Ἰδοὺ
γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ
τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.
Ραντιεῖς με ὕσσῳ, καὶ καθαρισθήσομαι,
πλυνεῖς με, καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.
Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην·
ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν
ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου
ἐξάλειψον. Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν
ἐμοί, ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον
ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μὴ ἀπορρίψης με
ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ το Πνεῦμά
σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.
Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου
σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν
με. Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου, καὶ
ἀσεβεῖς ἐπὶ σέ ἐπιστρέψουσι. Ρῦσαί με
ἐξ αἱμάτων, ὁ Θεός, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας
μου· ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν
δικαιοσύνην σου. Κύριε, τὰ χεῖλη μου
ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν
αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα
ἄν· ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία
τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν
συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεός
οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ
εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών, καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ
τείχη Ἱερουσαλήμ. Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν
δικαιοσύνης, ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.
Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

ΙΕΡΕΥΣ

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι
τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς·
ὑψωσον κέρας Χριστιανῶν ὀρθοδόξων
καὶ κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ
πλούσια· πρεσβεῖαις τῆς παναχράντου
Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
ἐπουρανίων Δυνάμεων ἀσωμάτων,
ἱκεσίαις τοῦ τιμίου ἐνδόξου Προφήτου
Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου,
τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ πανευφήμων

Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν
μεγάλων Ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν
Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου,
Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου
τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου, Κυρίλλου
καὶ Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος Πατριαρχῶν
Ἀλεξανδρίας· Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις,
Σπυρίδωνος Τριμυθοῦντος καὶ Νεκταρίου
Πενταπόλεως τῶν θαυματουργῶν·
τῶν ἁγίων ἐνδόξων Μεγαλομαρτύρων
Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου
τοῦ Μυροβλήτου, Θεοδώρου τοῦ Τήρωνος,
Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, Μηνᾶ
τοῦ θαυματουργοῦ· τῶν Ἱερομαρτύρων
Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου, τῆς
ἁγίας ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος καὶ
πανευφήμου Εὐφημίας· τῶν ἁγίων ἐνδόξων
Μαρτύρων Θέκλας, Βαρβάρας, Ἀναστασίας,
Αἰκατερίνης, Κυριακῆς, Φωτεινῆς, Μαρίνης,
Παρασκευῆς καὶ Εἰρήνης· τῶν ὁσίων καὶ
Θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· **(τοῦ Ἁγίου τοῦ
Ναοῦ)**· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων Θεοπατόρων
Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ πάντων σου τῶν
Ἁγίων. Ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε,
ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων
σου καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

ΧΟΡΟΣ

Κύριε, ἐλέησον. **(ιβ')**

ΙΕΡΕΥΣ

Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπία
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς
εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ
σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδιὴ α'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. *Τῷ Κυρίῳ ἄσωμεν· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.*

Ἐν βυθῷ κατέστρωσέ ποτε, τὴν
Φαραωνίτιδα, πανστρατιὰν ἢ ὑπεροπλος
δύναμις, σαρκωθεὶς ὁ Λόγος δέ, τὴν
παμμόχθηρον ἁμαρτίαν ἐξήλειπεν,
ὁ δεδοξασμένος Κύριος· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται.

Τροπάρια.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἀγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς
φωτοδότιδος μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα
τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι
φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι,
σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἔνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς
Κύριον.

Στίχ. *Ἄισωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ
δεδόξασται, ἵππον καὶ ἀναβάτην ἔρριψεν εἰς
θάλασσαν.*

Ἀγλαΐας τῆς πλησιφαοῦς, καὶ τῆς
φωτοδότιδος μαρμαρυγῆς, νῦν εὐροῦσα
τὴν ἔλλαμψιν, τὴν ψυχὴν μου δέομαι
φωταγωγήσον, σκοτισθεῖσαν τοῖς πάθεσι,
σοῦ ταῖς ἰκεσίαις, ἔνδοξε Μαρία ταῖς πρὸς
Κύριον.

Στίχ. *Βοηθὸς καὶ σκεπαστὴς ἐγένετό μοι
εἰς σωτηρίαν, οὗτός μου Θεός, καὶ δοξάσω
αὐτόν, Θεὸς τοῦ Πατρός μου, καὶ ὑψώσω
αὐτόν.*

Θανατοῦσα πάλαι τὴν ψυχὴν, ὑπὸ
τῆς τοῦ ὄφεως ἐπιβουλῆς, καὶ παραλόγοις
πράξεσιν, ἐγκατολισθαίνουσα, καὶ
πρὸς βάραθρον ἀπωλείας ἐμπίπτουσα,

τὰ κρείττονα εἴλου, καὶ τῶν ἐπικήρων
κατεφρόνησας.

Στίχ. Κύριος συντρίβων πολέμους,
Κύριος ὄνομα αὐτῷ. Ἄρματα Φαραώ καὶ τὴν
δύναμιν αὐτοῦ ἔρριψεν εἰς θάλασσαν.

Λογισμοῖς ἀτόποις ἐμπαθῶς, χραίνουσα
τὸ πρότερον, τὸ εὐγενές τῆς ψυχῆς
καὶ ἀδούλωτον, καὶ τὸ δυσωδέστατον,
περιβόλαιον τῆς φθορᾶς περιφέρουσα,
τῆς ἀκαταλήπτου δόξης, ἡμνημόνεις τοῦ
Ποιήσαντος.

Στίχ. Πόντῳ ἐκάλυψεν αὐτούς,
κατέδυσαν εἰς βυθὸν ὥσει λίθος.

Θεοτοκίον.

Ῥυπωθέντα πάθεσι τὸν νοῦν, καὶ
τοῖς παραπτώμασι, μωλωπισθέντα καὶ
δεινῶς κλονούμενον, ἢ τὴν ἐνυπόστατον,
καὶ ζώηρυτον ἀφθαρσίαν κυήσασα,
Κεχαριτωμένη, κάθαρον καὶ ῥῦσαι τῶν
πταισμάτων με.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Πρώτης Ὠδῆς.

Ἡ δεξιὰ σου, Κύριε, δεδοξασται ἐν ἰσχύϊ,
ἡ δεξιὰ σου χεῖρ, Κύριε, ἔθραυσεν ἐχθρούς.
Καὶ τῷ πλήθει τῆς δόξης σου συνέτριψας
τοὺς ὑπεναντίους.

Ἀπέστειλας τὴν ὀργὴν σου, κατέφαγεν
αὐτοὺς ὥσει καλάμην.

Καὶ διὰ πνεύματος τοῦ θυμοῦ σου
διέστη τὸ ὕδωρ, ἐπάγη ὥσει τεῖχος τὰ ὕδατα,
ἐπάγη τὰ κύματα ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Εἶπεν ὁ ἐχθρός· Διώξας καταλήψομαι,
μεριῶ σκῦλα, ἐμπλήσω ψυχὴν μου, ἀνελῶ
τῇ μαχαίρᾳ μου, κυριεύσει ἡ χεῖρ μου.

Ἀπέστειλας τὸ πνεῦμά σου, ἐκάλυψεν
αὐτοὺς θάλασσα, ἔδυσαν ὥσει μόλυβδος ἐν
ὑδατι σφοδρῶ.

Τὶς ὅμοιός σοι ἐν θεοῖς, Κύριε; τὶς ὅμοιός
σοι; Δεδοξασμένος ἐν Ἁγίοις, θαυμαστός ἐν
δόξαις, ποιῶν τέρατα.

Ἐξέτεινας τὴν δεξιάν σου, κατέπιεν
αὐτοὺς γῆ.

Ὁδήγησας τῇ δικαιοσύνῃ σου τὸν λαόν
σου τοῦτον, ὃν ἐλυτρώσω, παρεκάλεσας τῇ
ἰσχύϊ σου εἰς κατάλυμα ἅγιόν σου.

Ἦκουσαν ἔθνη, καὶ ὠργίσθησαν, ὠδῖνες
ἔλαβον κατοικοῦντας Φιλιστειμ.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Στίχ. Τότε ἔσπευσαν ἡγεμόνες Ἐδώμ,
καὶ ἄρχοντες τῶν Μωαβιτῶν, ἔλαβεν αὐτοὺς
τρόμος, ἐτάκησαν πάντες οἱ κατοικοῦντες
Χαναάν.

Ἡ φωτοφόρος τοῦ Σταυροῦ
προσκύνησις, πᾶσιν ἐπέφανεν, ἡλιακὴν
αἶγλην, σωτηρίας πέμπουσα, καὶ πάντας
καταυγάζουσα, τοὺς παθῶν ἀμαυρώσει,
κεκρατημένους, συνδράμωμεν, τοῦτον
καθαρῶς κατασπάσασθαι.

Στίχ. Ἐπιπέσοι ἐπ' αὐτοὺς φόβος
καὶ τρόμος, μεγέθει βραχίονός σου
ἀπολιθωθήτωσαν.

Τῇ τῆς νηστείας καθαρθέντες χάριτι,
καθαρωτάτῳ νοῒ, τῷ καθαρῷ μόνῳ, δεῦτε
ἐκβοήσωμεν, φωνὴν εὐχαριστήριον· Σὺ
τὸ Αἷμά σου Λόγε, ὑπὲρ ἡμῶν πάντων
δέδωκας, σὺ καὶ τῷ Σταυρῷ ἀγιάζεις ἡμᾶς.

Στίχ. Ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου, Κύριε,
ἔως ἂν παρέλθῃ ὁ λαός σου οὗτος, ὃν ἐκτίσω.

Συμποδισθεῖς ταῖς προσβολαῖς τοῦ
ὄφεως, τραῦμα ἐξαίσιον, διαπαντός κείμει,
Σῶτερ ὁ τὴν ἔκπτωσιν, τῶν πρωτοπλάστων
πάθει σου, τοῦ Σταυροῦ ἀνορθώσας,
ἀνόρθωσον, καὶ ὁδήγησον, σοῦ πρὸς
θελημάτων ἐκπλήρωσιν.

Στίχ. Ὁ κατειργάσω, Κύριε, ἀγίασμα, ὃ
ἡτοίμασαν αἱ χεῖρές σου.

Θεοτοκίον.

Παρισταμένη τῷ Σταυρῷ σου Κύριε,
ἦ, Ἀπειρόγαμος, καὶ τὰς ἐν σοὶ τρώσεις,
καθορῶσα Δέσποτα, τιτρωσκομένη ἔλεγεν·
Οἶμοι τέκνον! ὠδῖνας, ἀποφυγοῦσα τῷ τόκῳ
σου, νῦν ὀδυνηρῶς κατατρύχομαι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ α'. Ἦχος γ'. Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ

Στίχ. Κύριος βασιλεύων τῶν αἰώνων,
καὶ ἐπ' αἰῶνα, καὶ ἔτι. Ὅτι εἰσῆλθεν ἵππος
Φαραὼ σὺν ἄρμασι καὶ ἀναβάταις εἰς
θάλασσαν.

Ἑβδομάς ἀγία, καὶ φωσφόρος αὕτη, τὸν
Σταυρὸν τὸν τίμιον, προτιθεμένη Κόσμῳ,
δεῦτε ἀσπασώμεθα, φόβῳ τε καὶ πόθῳ, τὰς
ψυχὰς φωτιζόμενοι, τὸν ἐν αὐτῷ παγέντα
Χριστόν, ἐν ἄσμασι δοξάζοντες.

Στίχ. Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ἐπορεύθησαν διὰ
ξηρᾶς ἐν μέσῳ τῆς θαλάσσης.

Τὸν Σταυρόν σου πάντες,
προσκυνοῦμεν Χριστέ, προπομπὴν
ποιούμενοι, τῆς Ἀναστάσεώς σου, ὑμνοῦμεν
τοὺς ἡλούς σου, τιμῶμεν καὶ τὴν λόγχην
σου, τὰ χεῖλη καὶ τὰ ὄμματα, ψυχῆς τε καὶ
τοῦ σώματος, ἐν τούτοις ἀγνιζόμενοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τριάς ἡ ἐν Μονάδι, οὐσίας ὑμνουμένη,
Πάτερ Υἱὲ σὺν Πνεύματι, τῷ ὑπερπαναγίῳ,
ἀναρχε ἀΐδιε, ἄκτιστε Θεότης, ἡ τοῦ φωτὸς
πηγὴ καὶ ζωή. Σὲ προσκυνοῦμεν πάντες
βροτοί, τὴν τὸ πᾶν οὐσιώσασαν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Παρθένε, Θεοτόκε ἀγνή,
Χερουβικὸν ὄχημα, ἐξ ἧς Θεὸς ἐτέχθη·
σὺ γὰρ μόνη γέγονας, πηγὴ ἀφθαρσίας,
πηγάζουσα πᾶσι ζωὴν, ἀφ' ἧς ἀρυόμενοι,
ιάματα λαμβάνομεν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τεσσαράκοντα νηστειῶν σταδίου, μέσον
διῆπνέοντες, δεῦτε τῇ διαθέσει, Χριστῷ
συναπίωμεν, πρὸς τὸ θεῖον Πάθος, ἵνα
συσταυρωθέντες αὐτῷ, κοινωνοὶ γενώμεθα,
τῆς αὐτοῦ Ἀναστάσεως.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος γ'.

Αἰσωμεν τῷ Κυρίῳ, τῷ ποιήσαντι
θαυμαστὰ τέρατα, ἐν Ἐρυθρᾷ θαλάσσῃ·
πόντῳ γὰρ ἐκάλυψε τοὺς ὑπεναντίους, καὶ
ἔσωσε τὸν Ἰσραὴλ, αὐτῷ μόνῳ ἄσωμεν, ὅτι
δεδόξασται.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡιδὴ γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Ἅγιος εἶ, Κύριε, καὶ σὲ ὑμνεῖ τὸ
πνεῦμά μου.

Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθρούς
μου· ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν. Οὐκ ἐστὶν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἐστὶ δίκαιος, πλὴν σοῦ Κύριε.

Τροπάρια.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ἐπερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ,
καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορῥαγεῖσα,
προσῆγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Κύριος ἀνέβη εἰς οὐρανοὺς, καὶ
ἐβρόντησεν, αὐτὸς κρινεῖ ἄκρα γῆς, δίκαιος
ὢν.

Ἐπερώθης τῷ πόθῳ τῷ ὑπερθέῳ,
καὶ δόξης φθειρομένης ἀπορῥαγεῖσα,
προσῆγγισας κραυγάζουσα τῷ Δεσπότη·
Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ
ἔστι δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Στίχ. Καὶ δώσει ἰσχὺν τοῖς βασιλεῦσιν
ἡμῶν, καὶ ὑψώσει κέρας χριστῶν αὐτοῦ.

Τῷ ξύλῳ προσελθοῦσα τῆς ἁμαρτίας,
καὶ γνῶσιν μυηθεῖσα θανατηφόρον,
προσέδραμες τῷ ξύλῳ τῷ ζωφόρῳ, Χριστῷ
κραυγάζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Δόξα.

Ἡράσθης τῆς ἀρρήτου φωτοχυσίας,
καὶ πάντων τῶν προσκαίρων ὑπεριδοῦσα,
ἀνέδραμες πρὸς αὐλον θεωρίαν, ἐν πίστει
κράζουσα· Σὺ εἶ Θεὸς ἡμῶν, καὶ οὐκ ἔστι
δίκαιος πλήν σου Κύριε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Συνήφθημεν τῷ τόκῳ σου Θεοτόκε,
ταῖς θείαις τῶν Ἀγγέλων χοροστασίαις·
τὸν Κτίστην γὰρ συνέλαβες ἀπορρήτως,
καὶ ἐσωμάτωσας τὸν ἀκατάληπτον· ὅθεν
Θεοτόκον σε πάντες σέβομεν.

Ὁ Εἰμός.

Ἐν πέτρᾳ με, τῆς πίστεως στερεώσας,
ἐπλάτυνας τὸ στόμα μου ἐπ' ἐχθροῦς
μου· ἠὺφράνθη γὰρ τὸ πνεῦμά μου ἐν τῷ
ψάλλειν. Οὐκ ἔστιν Ἅγιος, ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος, πλήν σου Κύριε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἦτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ
καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Κάθισμα.

Τοῦ Μηναίου ---

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὰ σκιρτήματα πάντα τὰ τῆς σαρκός,
χαλινώσασα πόνοις ἀσκητικοῖς, ἀνδρεῖον
ἀπέδειξας, τῆς ψυχῆς σου τὸ φρόνημα·
τὸν γὰρ Σταυρὸν ποθήσασα, Κυρίου
θεάσασθαι, ἱερῶς αἰοῖδιμε, τῷ κόσμῳ
ἐσταύρωσαι· ὅθεν καὶ πρὸς ζῆλον,
ἀγγελικῆς πολιτείας, προθύμως διήγειρας,
σεαυτὴν παμμακάριστε. Διὰ τοῦτο

γεραίρομεν, τὴν μνήμην σου Μαρία πιστῶς,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν αἰτούμενοι, τοῦ
δωρηθῆναι πλουσίως, ἡμῖν ταῖς πρεσβείαις
σου.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν καὶ Λόγον.

Εἰς ἰλὺν ἐνεπάγην ἁμαρτιῶν, καὶ
οὐκ ἔστιν ὑπόστασις ἐν ἐμοί· δεινῶς γὰρ
κατεπόντισε, καταιγὶς τῶν πταισμάτων
με, ἀλλ' ἢ τεκοῦσα Λόγον, τὸν μόνον
φιλόανθρωπον, ἐπ' ἐμὲ ἐπίβλεψον, Παρθένε
καὶ ῥυσαί με, πάσης ἁμαρτίας, καὶ παθῶν
ψυχοφθόρων, καὶ πάσης κακώσεως,
τοῦ δεινοῦ πολεμήτορος, ἵνα ψάλλω
γηθόμενος· Πρέσβευε τῷ σῶ Υἱῷ καὶ Θεῷ,
τῶν πταισμάτων ἄφεςιν δωρήσασθαι,
τοῖς καταφεύγουσι πίστει, τῇ σκέπῃ σου
Ἀχραντε.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ δ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Δόξα τῇ δυνάμει σου, Κύριε.

Ὑμνῶ σε· ἀκοῇ γὰρ Κύριε, εἰσακήκοα
καὶ ἐξέστην· ἕως ἐμοῦ ἦκεις γάρ, ἐμὲ
ζητῶν τὸν πλανηθέντα. Διὸ τὴν πολλὴν
σου συγκατάβασιν, τὴν εἰς ἐμὲ δοξάζω
Πολυέλεε.

Τροπάρια.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μετήχθης, ἐκ πατρίδος ἔνδοξε, τῇ
Προνοίᾳ πλωϊζομένη, πρὸς γῆν τῷ σῶ
ἔρωτι, Σιωνιτῶν Ὁσία Μητὲρ, ἐν ἣ δια τῆς
ἐξαγορεύσεως, τῶν πεπραγμένων εὗρες τὴν
διάλυσιν.

Στίχ. Κύριος ὁ Θεός μου δύναμίς μου, καὶ
τάξει τοὺς πόδας μου εἰς συντέλειαν.

Αδῆλως, ὠθουμένη ἔνδοξε, καὶ
βελτίονος ἐποπτείας, μὴ προσεχῶς
βλέπουσα, τὴν ἄφραστον φωτοδοσίαν, τὸν
νοῦν ἐπιστάτην καταστήσασα, τῆς ἀδηλίας
ἔγνωσ τὰ ἀπόκρυφα.

Στίχ. Καὶ ἐπὶ τὰ ὑψηλὰ ἐπιβιβᾶ με, τοῦ
νικῆσαί με ἐν τῇ ᾠδῇ αὐτοῦ.

Ῥωσθεῖσα, σωτηρίῳ χάριτι, καὶ τὴν
θείαν καὶ φωτοφόρον, κατιδοῦσα ἑλλαμψιν,
τὰ ὄμματα καὶ τὴν καρδίαν, Σταυρῷ τῷ
πανσέπτῳ προσεπέλασας, καὶ σωτηρίας
ἐνθεν ἐκοινώνησας.

Δόξα.

Ἰδοῦσα, τὸ φωτοειδέστατον, τῆς
Παρθένου καὶ Θεοτόκου, χαρμονικῶς
ἵνδαλμα, προσέδραμες μετὰ δακρύων, αὐτῇ
τὰς συνθήκας Παμμακάριστε, παραθεμένη
πάσης τῆς βιώσεως.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἠνώθη, ἀπορρήτῳ νεύματι, ἀσυγκρίτῳ
τε προμηθείᾳ, οὐσιωδῶς Πάναγνε, καὶ
ὅλον με ἀνακαινίζει, ἐκ σοῦ σαρκοφόρος
προερχόμενος, ὁ οὐσιώσας ἅπαντα
βουλήματι.

Τοῦ Μηναίου - - -

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ ε'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰρήνην δὸς
ἡμῖν.

Ὁ φωτισμός, τῶν ἐν σκότει κειμένων, ἡ
σωτηρία, τῶν ἀπεγνωσμένων Χριστὲ Σωτὴρ
μου πρὸς σὲ ὀρθρίζω, Βασιλεῦ τῆς εἰρήνης,
φώτισόν με τῇ ἐπιλάμπει σου· ἄλλον γὰρ
ἐκτός σου Θεὸν οὐκ ἐπίσταμαι.

Τροπάρια.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Συμβολικῶς, ἐκδημοῦσα τοῦ βίου,
καὶ πρὸς τὴν θείαν, κατεπειγομένη τῆς
ἀπαθείας, τρίβον θεόφρον, διαβέβηκας
πόθῳ, Ἰορδάνου τὰ περιβόητα νάματα, καὶ
δόξης ἀρρήτου τετύχηκας.

Στίχ. Ἀναστήσονται οἱ νεκροί, καὶ
ἐγερθήσονται οἱ ἐν τοῖς μνημείοις, καὶ
εὐφρανθήσονται οἱ ἐν τῇ γῇ

Ἀρρενωπόν, τὴν ψυχὴν κεκτημένη
πρὸς τοὺς ἀγῶνας, ὥρμησας ἀθλοῦσα
διαφερόντως, τῶν ἐναντίων, τὴν
δυσκάθεκτον πλάνην, καρτεροῦσα
νεανικώτατα, τὸ τῆς ἐγκρατείας Μαρία
ἀγλαΐσμα.

Στίχ. Ἡ γὰρ δρόσος ἡ παρὰ σοῦ ἱαμα
αὐτοῖς ἐστίν, ἡ δὲ γῇ τῶν ἀσεβῶν πεσεῖται.

Γνώμη στερῶν, ἐκτινάξασα Μῆτερ
τὴν γυναικείαν, φύσιν καὶ τὰ πάθη δι'
ἐγκρατείας, σὺ λουσαμένη, ὡς ἐν θείῳ
λειμῶνι, ἐν ἐρήμῳ περιπολεύουσα, ἔχαιρες
ὁρῶσα τὸ κάλλος τοῦ Κτίστου σου.

Δόξα.

Λόγοις ὁ πρὶν, ὑποφθείρας τὴν Εὐαν ἐν
Παραδείσῳ, καὶ τῆς αἰδίου τρυφῆς ἐκείνης,
ἐξοστρακίσας, μηχαναῖς πολυτρόποις,
νῦν πατεῖται καὶ καταβέβληται, τοῖς
ἀνδρικοτάτοις σου Μῆτερ παλαίσμασιν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἀνατολὴν, τοῦ Ἡλίου τῆς δόξης, καὶ
φωτοφόρον, ὄχημα Παρθένε τοῦ Βασιλέως
ἐν ᾧ ἐπέβη, ὁ Υἱὸς τοῦ Ὑψίστου, κιβωτόν
τε τῆς ἀγαθότητος, φέρουσας ἐν κόσμῳ
Χριστόν ἐπιστάμεθα.

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ Γ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Ὡς τὸν προφήτην Ἰωνᾶν, σῶσον
ἡμᾶς, Κύριε.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

Τροπάρια.

Ὅσια τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Ὀλοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς
ἐπιφανείας Χριστοῦ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα
τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Φυλασσόμενοι μάταια καὶ ψευδῇ,
ἔλεον αὐτοῖς ἐγκατέλιπον.

Ὀλοτρόπως ἐθέλχθης τῷ ἔρωτι, τῆς
ἐπιφανείας Χριστοῦ Παμμακάριστε, καὶ τῶν
παθῶν τὴν ἔφοδον, ἀπεκρούσω ῥωσθεῖσα
τῷ Πνεύματι.

Στίχ. Ὅσα ἠὺξάμην ἀποδώσω σοι εἰς
σωτηρίαν μου τῷ Κυρίῳ.

Φαιδρυνθεῖσα τῷ κάλλει τῶν ἔργων σου,
τὰς ἐπαναστάσεις τοῦ σκότους διέλυσας,
καὶ τῶν ἐχθρῶν τὰ πρόσωπα, ἀπημαύρωςας
πόνοις ἀσκήσεως.

Δόξα.

Ῥωμαλέως τὸ ὄμμα ἠτένιζες,
ἐπικαλουμένη τὴν μόνην Πανάμωμον, καὶ
πρὸς αὐτὴν ἐκάστοτε, προσεπερειδομένη
Πανεύφημε.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Οὐρανῶν ἀνεδείχθης ὑπέρτερος,
θρόνος Παναμώμητε τοῦ Βασιλεύοντος,

σωματικῶς χωρήσασα, τῆς αὐτοῦ θεαρχίας
τὸ πλήρωμα.

Ὁ Εἰσμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος,
τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου,
ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· Ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
ἀνάγαγε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἀγίων μνημονεύσαντες,
ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ
σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Τοῦ Τριωδίου ---

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Μαρτυρικόν. Ἦχος γ'.

Τίς μὴ θαυμάσῃ τῶν ἁγίων Μαρτύρων
τοὺς ἀηττήτους ἁγῶνας; τίς μὴ ἐκπλαγῇ τὰ
τούτων αἰεὶ κατορθώματα; ὅτι ἐν πυρὶ καὶ
μάστιγι, θηρσί τε καὶ σφαγαῖς, τὸν ἀντίδικον
ἐχθρὸν ἐτροπώσαντο, βασιλέων κολακείας
βδελυξάμενοι, καὶ τυράννων ἀπειλὰς
ἀποσεισάμενοι· διὸ καὶ τοὺς στεφάνους

ἐκομίσαντο, παρὰ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τοῦ
παρέχοντος τῷ Κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Συναξάριον.

Τοῦ Μηναίου.

Τῇ Α' τοῦ αὐτοῦ μηνός, μνήμη τῆς ὁσίας
Μητρὸς ἡμῶν Μαρίας τῆς Αἰγυπτίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου
Πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Μακαρίου,
Ἡγουμένου τῆς Μονῆς τῆς καλουμένης
Πελεκητῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τῶν ἁγίων
Μαρτύρων Γερωντίου καὶ Βασιλείδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ
δικαίου Ἀχαζ.

Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν
Εὐθυμίου Σουζδαλιάς τοῦ θαυματουργοῦ,
τοῦ Ρώσου.

Ταῖς αὐτῶν ၺγίαις πρεσβεΐαις, ὁ Θεός,
ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Τοῦ Μηναίου ---

ΧΟΡΟΣ

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὤδιθ ζ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰσμός.

Στίχ. Τῶν Πατέρων καὶ ἡμῶν Θεός,
εὐλογητὸς εἶ.

Εἰκόνος χρυσεῆς, ἐν πεδίῳ Δεηρᾷ
λατρευομένης, οἱ τρεῖς σου Παῖδες
κατεφρόνησαν, ἀθεωτάτου προστάγματος,
μέσον δὲ πυρὸς ἐμβληθέντες, δροσιζόμενοι
ἔψαλλον· Εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν
Πατέρων ἡμῶν.

Τροπάρια.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Νικῆσαι ζητῶν, ὁ ἀλάστωρ πᾶσαν γῆν,
ἀντενικήθη, ὑπὸ γυναικοῦ ὁ καυχώμενος, καὶ
φρουαττόμενος ἄμετρα, καὶ νενεκρωμένος

ὀράται ὁ νεκρώσας τὸν ἄνθρωπον, καὶ τῆς τρυφῆς τῆς ζωηρᾶς ἀποβαλλόμενος.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ὁ ἐπὶ θρόνου δόξης τῆς βασιλείας σου, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ θρέψας ποτέ, παραδόξως τὸν λαὸν ἐν τῇ ἐρήμῳ οὗτος θεόφρων σοι γεγένηται ἀναψυχὴ καὶ παράκλησις, τρέφων ἀπορρήτῳ δυνάμει, καὶ ποτίζων κραυγάζουσιν· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Στίχ. Εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ στερεώματι τοῦ οὐρανοῦ, ὁ ὑπερύμνητος καὶ ὑπερυψούμενος εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σταυρῷ κραταιῶς, πεφραγμένη τῶν παθῶν τὰς τρικυμίας, ἀπετινάξω ὥσπερ θάλασσαν, θεοπτικῶς διατέμνουσα· τῆς ἐπαγγελίας πρὸς γῆν δέ, ἀπαθῶς διαβαίνουσα, κληροδοσίαν κατοικεῖς τὴν ἀδιάρρηστον.

Δόξα.

Ἀπείροις ὀρμαῖς, τὸ ἐδραῖον καὶ στερρόν τῆς καρτερίας σου, καταπαλαῖσαι ὁ ἐπίβουλος, τῶν εὐσεβῶν οὐ κατίσχυσεν· ὅθεν τῆς αὐτοῦ ἀπωλείας, κατεπαίρου κραυγάζουσα· Εὐλογητός εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Σαρκοῦται ἐκ σοῦ, Μητροπάρθενε σεμνὴ ὁ ἀκατάληπτος, καὶ ἀναπλάττει ἐν τῇ μήτρᾳ σου, ὡς ἀγαθὸς τὸ ἀνθρώπινον· ὅθεν τῶν φρικτῶν ὡς μεσίτιν, ἀνυμνοῦντές σε λέγομεν· Εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κύησας.

Ὡδὴ η'.

Τοῦ Μηναιίου ---

Κανὼν τῆς Ὀσίας.

Ὡδὴ η'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Στίχ. Τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός, τῶν Ἑβραίων τοῖς Παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεόν, ὑμνεῖτε τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τροπάγια.

Ὀσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν ἀκτινοφωτοειδῶς ἡγλαϊσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὅθεν σου τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρμαρυγαῖς τῶν ἀρετῶν ἀκτινοφωτοειδῶς ἡγλαϊσμένος, εἰς τὸν σύμπαντα κόσμον, διαπεφοίτηκε νῦν, ὁ φθόγγος τῶν κατορθωμάτων σου· ὅθεν σου τὴν μνήμην πιστῶς δοξολογοῦμεν.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἄγγελοι Κυρίου, οὐρανοὶ Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀνεκκλήτου τῆς χαρᾶς, ὁ θεόφρων Ζωσιμαῶς κατηξιώθη, σὲ σαφῶς ἐν ἐρημῷ τετηρηκῶς καὶ βοῶν· Ὑμνεῖτε τὰ ἔργα τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ὕδατα πάντα τὰ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν, πᾶσαι αἱ Δυνάμεις

Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Συμμετασχοῦσα τῶν γερῶν, καὶ τῆς θείας ἀμοιβῆς ἡξιωμένη, θεοφόρε ἐμνήσθης, τοῦ Ζωσιμᾶ τῆς ὁρμῆς, καὶ τούτου συμψάλλουσα ἔλεγες· Σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, ἥλιος καὶ σελήνη, ἄστρο τοῦ οὐρανοῦ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἵνα τὸν ἄνθρωπον Σωτήρ, ἐξαρπάσης ὁ Θεὸς τοῦ βροτοκτόνου, σαρκοφόρος ὥράθης, ἐπὶ τῆς γῆς ἀληθῶς, φυλάξας ἀγνήν τὴν τεκοῦσάν σε· ὅθεν σε ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

(διαβαστά)

Στίχοι Ἐνδιάμεσοι Ὁγδότης Ὡδῆς.

Εὐλογεῖτε, πᾶς ὄμβρος καὶ δρόσος, πάντα τὰ πνεύματα, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πῦρ καὶ καῦμα, ψῦχος καὶ καύσων, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε δρόσοι καὶ νιφετοί, πάγοι καὶ ψῦχος, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πάχνη καὶ χιόνες, ἀστραπαὶ καὶ νεφέλαι τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, φῶς καὶ σκότος, νύκτες καὶ ἡμέραι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, γῆ, ὄρη καὶ βουνοί, καὶ πάντα τὰ φυόμενα ἐν αὐτῇ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Εὐλογεῖτε, πηγαί, θάλασσα, καὶ ποταμοί, κήτη, καὶ πάντα τὰ κινούμενα ἐν τοῖς ὕδασι, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

(ἐμμελῶς)

Τοῦ Τριωδίου ---

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδὴ η'. Ἦχος πλ. δ'.

Ἑπταπλασίως κάμινον.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ, τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τὸν ἰοβόλοις πάθεσι, καὶ ψυχὴν, καὶ διάνοιαν, τετραυματισμένην κεκτημένον Κύριε, ἐλέησον οἷκτειρον, τῷ σῶ Σταυρῷ θωράκισον, καὶ ταῖς ἐκ πλευρᾶς σου κενωθείσαις ῥανίσι, προθύμως ἵνα μέλπω· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων, εὐλογεῖτω Ἰσραὴλ τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τοῦ ὄρους πάλαι σε, Μωϋσῆς προετύπωσε, χειρὰς ἀνυψῶν, καὶ Ἀμαλήκ τροπούμενος, Σταυρὸν πανσεβάσμιε, ὃν προσκυνοῦντες σήμερον, τρέπομεν δαιμόνων τὰ ἀλλόφυλα στίφη, καὶ πίστει μελωδοῦμεν· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς Κυρίου, δοῦλοι Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπὸ παθῶν κλονούμενον, ὑπ' ἐχθρῶν σκελιζόμενον, ὑπὸ συνηθείας πονηρᾶς ἐλκόμενον, οἰκτείρησον Εὐσπλαγχνε, τῷ σῶ Σταυρῷ θωράκισον, ὅπως μελωδῶ ἐν ἀκλονήτῳ καρδίᾳ· Οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, πνεύματα καὶ ψυχαὶ Δικαίων, ὅσοι καὶ ταπεινοὶ τῇ καρδίᾳ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὁδυνηρῶς στενάζουσα, μητρικῶς ὀλολύζουσα, καὶ τὴν ἐκ σῶν σπλάγχχνων, συνοχήν μὴ φέρουσα, Σταυρῷ, ἐνητένιζες, τῷ ἐκ τῆς σῆς τεχθέντι γαστρὸς, Τέκνον, ἐκβοῶσα· τί τὸ ὄραμα τοῦτο, πῶς πάσχεις ὀ τῇ φύσει, ἀπαθής; πάντων, θέλων, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων, φθορᾶς ἐλευθερῶσαι.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ὡιδὴ η'. Ἦχος γ'. Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀνανία, Ἀζαρία, καὶ Μισαήλ, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τῇ Ἐκκλησίᾳ προτεθέντα, τὸν Σταυρὸν Χριστοῦ θεώμενοι, φόβῳ καὶ πίστει ἀδελφοί, προσελθόντες προσκυνήσωμεν, αὐτῷ ἀναβοῶντες· Σὺ τὴν ζωὴν ἐξήνηθας, τοῖς βροτοῖς φωτοφόρε.

Στίχ. Εὐλογεῖτε, Ἀπόστολοι, Προφῆται, καὶ Μάρτυρες Κυρίου, τὸν Κύριον· ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τροπαιοφόρον ἐν πολέμοις, Οὐρανὸς σε καθυπέδειξε, ζωοποιὲ ἡμῶν Σταυρέ, Βασιλέων ὄπλον ἄμαχον, ἐχθρῶν ὁ καθαιρέτης, Ἐκκλησιῶν τὸ κέρας, καὶ τῶν πιστῶν σωτηρία.

Στίχ. Εὐλογοῦμεν Πατέρα, Υἱὸν καὶ Ἅγιον Πνεῦμα, τὸν Κύριον· ὑμνοῦμεν, καὶ ὑπερυψοῦμεν αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τριαδικόν.

Πατέρα ἅγιον δοξάζω, καὶ Υἱὸν ἅγιον σέβω, καὶ Πνεῦμα ἅγιον ὑμνῶ, Ὁμοούσιον. Τριάδα ἀπλήν, Θεὸν ἕκαστον τούτων, φῶτα καὶ φῶς, ὡς ἐξ Ἡλίου ἑνὸς προϊόντα.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Χαῖρε πύλη ἀδιόδευτε, χαῖρε βάτε ἀκατάφλεκτε, χαῖρε ἡ στάμνος ἡ χρυσῇ, χαῖρε ὄρος ἀλατόμητον, χαῖρε Θεοτόκε ἐλπίς ἀρραγῆς, καὶ τεῖχος τῶν ἐπὶ σοὶ πεποιθότων.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Τὴν Νηστείαν ἐκμεσάσαντες, εὐθαρσήσωμεν τῷ πνεύματι, πρὸς τὸ ἐξῆς νεανικῶς, εὐδρομοῦντες σὺν Θεῷ ἀδελφοί, ὅπως καὶ τὸ Πάσχα περιχαρῶς ὀψώμεθα, τοῦ Χριστοῦ ἀναστάντος.

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν καὶ προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος γ'.

Τὸν ὑπ' Ἀγγέλων ἀσιγήτως, ἐν ὑψίστοις δοξαζόμενον Θεόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, γῆ καὶ ὄρη καὶ βουνοί, καὶ βυθὸς καὶ πᾶν γένος ἀνθρώπων, ὕμνοις αὐτὸν ὡς Κτίστην, καὶ Λυτρωτὴν εὐλογεῖτε.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὴν Θεοτόκον καὶ μητέρα τοῦ φωτὸς ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

ΧΟΡΟΣ

Ὡδὴ θ'.

Μεγαλυνάριον. Ἦχος β'.

Στίχ. Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἡγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ σωτῆρί μου.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης αὐτοῦ· ἰδοὺ γάρ, ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἐποίησε Κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Στίχ. Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς Πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ, τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Τοῦ Μηναίου ---

Κανὼν τῆς Ὁσίας.

Ὡδὴ θ'. Ἦχος β'. Ὁ Εἰρμός.

Ἡ τὸν πρὸ ἡλίου φωστῆρα, τὸν Θεὸν ἐξανατείλαντα, σωματικῶς ἡμῖν ἐπιδημήσαντα, ἐκ λαγόνων παρθενικῶν, ἀφράστως σωματώσασα, εὐλογημένη πάντα γνε σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Τροπάρια.

Ὁσία τοῦ Θεοῦ, πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν.

Μακαριωτάτης καὶ θείας, ἡξιώθης μεταστάσεως, τῶν μυστηρίων πόθῳ κοινωνήσασα, καὶ τῆς αἴγλης τῆς φωταυγοῦς, πλησθεῖσα Παμμακάριστε, καὶ τῆς ἀφράστου χάριτος, ἡξιωμένη τοῦ Νυμφίου σου.

Στίχ. Εὐλογητὸς Κύριος ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραὴλ, ὅτι ἐπεσκέψατο καὶ ἐποίησε λύτρωσιν τῷ λαῷ αὐτοῦ.

Ἐπὶ τῶν ὑδάτων ἀβρόχως, θεοφόρε ἐπιβέβηκας, τῆς ἐκδημίας γνοῦσα τὸ

ἀπόρροτον, καὶ μετέστης τῶν ἐπὶ γῆς,
τὸ κάλλος τὸ ἀμήχανον, καταλαβοῦσα
πάνσεμνε, καὶ τὴν τερπνότητα τοῦ Κτίστου
σου.

Στίχ. Καὶ ἤγειρε κέρασ σωτηρίας ἡμῖν, ἐν
οἴκῳ Δαυΐδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ.

Λαμπαδηφοροῦσα, καὶ καθωραϊσμένη
τῇ λαμπρότητι, τῶν ἀρετῶν τὸν θρόνον
τοῦ Παντάνακτος, ἐποπτεύεις καὶ τῆς
αὐτοῦ, γλυκείας ὠραιότητος, κατατρυφᾷς
θεόληπτε, μετὰ δικαίων συγχορεύουσα.

Στίχ. Καθὼς ἐλάλησε διὰ στόματος τῶν
ἀγίων, τῶν ἀπ' αἰῶνος Προφητῶν αὐτοῦ.
Σωτηρίαν ἐξ ἐχθρῶν ἡμῶν, καὶ ἐκ χειρὸς
πάντων τῶν μισούντων ἡμᾶς.

Πόνων καὶ καμάτων πλουσίως,
ἀπολαύοντες τὰ ἔπαθλα, παρὰ Θεοῦ Μαρία
σὺν θεόφρονι, Ζωσιμᾷ ἅπασιν ἡμῖν, καὶ νῦν
αὐτὸν ἐξιλέωσασθε, τὴν τῶν πταισμάτων
ἄφεσιν, παρασχεθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν.

Στίχ. Ποιῆσαι ἔλεος μετὰ τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ μνησθῆναι διαθήκης ἀγίας αὐτοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὁφθης ἀνωτέρα ἀπάντων, ποιημάτων
Κόρη Δέσποινα, ὡς τὸν Δεσπότην πάντων
ἐν κοιλίᾳ σου, ὑπὲρ λόγον σωματικῶς,
βαστάσασα καὶ γάλακτι, μητροπρεπῶς
θηλάσασα· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Τοῦ Τριωδίου - - -

Κανὼν Α' τοῦ Τριωδίου.

Ὡδιὴ Θ'. Ἦχος πλ. δ'. Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή.

Στίχ. Ὅρκον, ὃν ὤμοσε πρὸς Ἀβραὰμ τὸν
πατέρα ἡμῶν, τοῦ δοῦναι ἡμῖν ἀφόβως, ἐκ
χειρὸς τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ῥυσθέντας.

Ἐγγόνους πάλαι Ἰακώβ, εὐλογῶν
προδιετύπου τρανώτατα, Σταυρὸν τὸν
τίμιον, δι' οὗ Οἰκτίρμον, ἡμᾶς εὐλόγησον,

ἀγιασμοῦ παρεκτικὴν, χάριν παρεχόμενος,
τοῖς προσκυνοῦσιν αὐτόν, καὶ τῶν πάντων
Λυτρωτὴν σε δοξάζουσι.

Στίχ. Λατρεύειν αὐτῷ ἐν ὁσιότητι καὶ
δικαιοσύνῃ ἐνώπιον αὐτοῦ, πάσας τὰς ἡμέρας
τῆς ζωῆς ἡμῶν.

Νηστείας ὕδατι πιστοί, καθαρθέντες
καὶ ψυχὴν καὶ διάνοιαν, τὸ ζωοδώρητον, καὶ
θεῖον Ξύλον, περιπτυξώμεθα, πρόκειται
πᾶσιν ἐμφανῶς, βρῦον θεῖαν ἄφεσιν,
καὶ φῶς οὐράνιον, καὶ ζωὴν καὶ ἀληθὴ
ἀγαλλίασιν.

Στίχ. Καὶ σύ, Παιδίον, Προφήτης
Ὑψίστου κληθήσῃ· προπορεύσῃ γὰρ πρὸ
προσώπου Κυρίου ἐτοιμάσαι ὁδοὺς αὐτοῦ.

Κριτὴν σε οἶδα φοβερόν, ἐλευσόμενον ἐν
δόξῃ Θεότητος, πάντων τὰ κρύφια, ἐλέγχειν
τότε, μέλλοντα Κύριε· διό σοι κράζω Ἀγαθέ·
Ἡμαρτον συγχώρησον, μὴ θριαμβεύσης
μου, τὰ πολλὰ καὶ χαλεπὰ πλημμελήματα.

Στίχ. Τοῦ δοῦναι γνῶσιν σωτηρίας τῷ
λαῷ αὐτοῦ, ἐν ἀφέσει ἀμαρτιῶν αὐτῶν, διὰ
σπλάγχνα ἐλέους Θεοῦ ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Τὸν Ἄρνα πάλαι ἡ Ἀμνάς, θεωροῦσα
πρὸς σφαγὴν καθελκόμενον, καὶ
σκοτιζόμενον, ἡλίου φέγγος, κλαίουσα
ἔλεγεν· Ἥλιε, δόξης Ἰησοῦ, ἔδυσ
θανατούμενος, ἀλλὰ ἀνάτειλον, τῆς
ἐγέρσεως τὸ φῶς τοῖς ποθοῦσί σε.

Κανὼν Β' τοῦ Τριωδίου.

Ώδιθ' Θ'. Ἦχος γ'. Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει

Στίχ. Ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς ἀνατολὴ
ἐξ ὕψους, ἐπιφᾶναι τοῖς ἐν σκότει καὶ σκιᾷ
θανάτου καθημένους.

Εἰς τὸν τόπον οἱ πόδες οὗ ἔστησαν,
τοῦ Δεσπότη καὶ Θεοῦ, προσκυνήσωμεν
ἅπαντες σήμερον, τὸν σεπτότατον Σταυρόν,
ὡς Δαυὶδ ἀνακράζει, ὁ θεοφωνότατος· καὶ
γὰρ ὁ ἅπαντα περιέχων δρακί, ἐν τούτῳ
βέβηκεν.

Στίχ. Τοῦ κατευθῆναι τοὺς πόδας ἡμῶν
εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Οἱ τὴν γῆν κατοικοῦντες προσέλθετε,
τῇ νηστείᾳ καθαροί, καὶ προκείμενον
βλέποντες σήμερον, τὸν πανσέβαστον
Σταυρόν, προσκυνήσατε φόβῳ, καὶ πίστει
εὐφραίνεσθε, καὶ συναγάλλεσθε, τὸν
ἁγιασμόν ταῖς ψυχαῖς ἀρϋόμενοι.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τῇ οὐσίᾳ Μονὰς ἐστὶν ἄτμητος, ἡ
ὑπέρθεος Τριάς, ἐνουμένη τῇ φύσει
μερίζεται, τοῖς προσώποις ἰδικῶς· μὴ
τρωμένη γὰρ τμᾶται, ἐν οὓσα τρισσεύεται,
αὕτη Πατὴρ ἐστὶν, ὁ Υἱός, καὶ Πνεῦμα τὸ
ζῶν, ἡ φρουροῦσα τὸ πᾶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παιδοτόκον παρθένον τίς ἤκουσε; καὶ
μητέρα πλὴν ἀνδρός; Μαριὰμ ἐκτελεῖς τὸ
τεράστιον, ἀλλὰ φράζε μοι τό, Πῶς; Μὴ
ἐρεῦνα τὰ βάθη, τῆς Θεοτοκίας μου, τοῦτο
πανάληθες, ὑπὲρ δὲ ἀνθρώπινον νοῦν ἡ
κατάληψις.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Χαριστήριον αἶνον προσάξωμεν, τῷ Θεῷ
πᾶς ὁ λαός, ὅτι βλέποντες νῦν ἀσπαζόμεθα,

τὸν πανάγιον Σταυρόν· γινώτε οὖν καὶ
ἡττᾶσθε, ἐν τούτῳ οἱ δαίμονες, ἔθνη τὰ
βάρβαρα γινώτε, καὶ ἡττᾶσθε, δι' οὗ μεθ'
ἡμῶν ὁ Θεός.

Ὁ Εἰσμός. Ἦχος γ'.

Ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει κατείδέ σε, ἐν τῇ
βάτῳ Μωυσῆς, τὴν ἀφλέκτως τὸ πῦρ τῆς
Θεότητος, συλλαβοῦσαν ἐν γαστρί. Δανιήλ
δὲ σε εἶδεν, ὄρος ἀλατόμητον, ῥάβδον
βλαστήσασαν, Ἡσαΐας κέκραγε, τὴν ἐκ
ρίζης Δαυὶδ.

Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς μακαρίζειν
σε τὴν Θεοτόκον, τὴν ἀειμακάριστον
καὶ παναμώμητον καὶ μητέρα τοῦ Θεοῦ
ἡμῶν. Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις τῶν
οὐρανῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι,
τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμὴν.)

Τοῦ Ὡρολογίου ---

ΧΟΡΟΣ

Φωταγωγικά

Ἦχος γ'.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
προστασίαις τῶν Ἀσωμάτων, καὶ σῶσόν με.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τῶν Ἀγίων καὶ σῶσόν με.

Ἐξαπόστειλον τὸ φῶς σου, Χριστέ
ὁ Θεός, καὶ φώτισον τὴν καρδίαν μου,
πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου, καὶ σῶσόν με.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Οἱ Αἱνοί. (διαβαστά)

Ψαλμὸς ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις. Αἰνεῖτε
αὐτόν, πάντες οἱ ἄγγελοι αὐτοῦ· αἰνεῖτε
αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ. Αἰνεῖτε
αὐτὸν ἡλῖος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτὸν
πάντα τὰ ἄστροα καὶ τὸ φῶς. Αἰνεῖτε αὐτόν
οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν καὶ τὸ ὕδωρ τὸ
ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν. Αἰνεσάτωσαν
τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς εἶπε, καὶ
ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν. Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα
καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος· πρόσταγμα
ἔθετο, καὶ οὐ παρελεύσεται. Αἰνεῖτε τὸν
Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ πᾶσαι
ἄβυσσοι· πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος,
πνεῦμα καταιγίδος, τὰ ποιοῦντα τὸν λόγον
αὐτοῦ· τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα
καρποφόρα καὶ πᾶσαι κέδροι· τὰ θηρία
καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἐρπετὰ καὶ πετεινὰ
πτερωτά· βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί,

ἄρχοντες καὶ πάντες κριταὶ γῆς· νεανίσκοι
καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ νεωτέρων·
αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι ὑψώθη
τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου· ἡ ἐξομολόγησις
αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ. Καὶ ὑψώσει
κέρας λαοῦ αὐτοῦ· ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις
αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ, λαῶ ἐγγίζοντι
αὐτῷ.

Ψαλμὸς ΡΜΘ' (149).

Ἄσατε τῷ Κυρίῳ ᾄσμα καινόν, ἡ αἰνεῖσις
αὐτοῦ ἐν ἐκκλησίᾳ ὁσίων. Εὐφρανθήτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν, καὶ
οἱ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιάσθωσαν ἐπὶ τῷ
βασιλεῖ αὐτῶν. Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα
αὐτοῦ ἐν χορῷ, ἐν τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ
ψαλάτωσαν αὐτῷ, ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος
ἐν τῷ λαῷ αὐτοῦ καὶ ὑψώσει πραεῖς ἐν
σωτηρίᾳ. Καυχήσονται ὅσοι ἐν δόξῃ καὶ
ἀγαλλιάσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν. Αἱ
ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν,
καὶ ῥομφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν
τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς, τοῦ δησαι τοὺς
βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις καὶ τοὺς ἐνδόξους
αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς, τοῦ ποιῆσαι
ἐν αὐτοῖς κρῖμα ἔγγραπτον· δόξα αὕτη ἔσται
πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ΡΝ' (150).

Αἰνεῖτε τὸν θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως
αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστεῖαις
αὐτοῦ, αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς
μεγαλωσύνης αὐτοῦ. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ
σάλπιγγος, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ
καὶ κιθάρᾳ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ
χορῷ, αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὀργάνῳ·
αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε

αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα
πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον. Ἀλληλουῖα.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Δοξολογία (διαβαστά)

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ,
καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.
Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς
εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία. Ὑμνοῦμέν
σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε,
δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ
τὴν μεγάλην σου δόξαν. Κύριε Βασιλεῦ,
ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ· Κύριε
Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον
Πνεῦμα. Κύριε ὁ Θεός, ὁ Ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ,
ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρός, ὁ αἶρων τὴν ἁμαρτίαν
τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἶρων τὰς
ἁμαρτίας τοῦ κόσμου. Πρόσδεξαι τὴν δέησιν
ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρός,
καὶ ἐλέησον ἡμᾶς. Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος,
σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Ἀμήν. Καθ' ἐκάστην
ἡμέραν εὐλογήσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά
σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος. Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν
γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν
με· ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν
σοι. Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον· δίδαξόν
με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ
Θεός μου. Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς· ἐν τῷ
φωτί σου ὁψόμεθα φῶς. Παράτεινον τὸ
ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε. Καταξίωσον,
Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ ἀναμαρτήτους
φυλαχθῆναι ἡμᾶς. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε,

ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν
καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς
αἰῶνας. Ἀμήν. Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός
σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ
σέ. Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε· δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα·
συνέτισόν με τὰ δικαιώματά σου. Εὐλογητὸς
εἶ, Ἅγιε· φώτισόν με τοῖς δικαιώμασί σου.
Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα· τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης. Σοὶ πρέπει
αἶνος, σοὶ πρέπει ὕμνος, σοὶ δόξα πρέπει, τῷ
Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι,
νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Πληρώσωμεν τὴν ἐωθινήν δέησιν ἡμῶν
τῷ Κυρίῳ.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῇ σῇ χάριτι.

(Κύριε, ἐλέησον.)

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν τελείαν, ἁγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν,
φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν,
παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν
καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχου, Κύριε.)

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς
ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν
ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρὰ τοῦ
Κυρίου αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν,
ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ
καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ
βήματος τοῦ Χριστοῦ αἰτησώμεθα.

(Παράσχον, Κύριε.)

Τῆς Παναγίας ἀχράντου,
ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας
μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες,
ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν
ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι Θεὸς ἐλέους, οἰκτιρῶν, καὶ
φιλανθρωπίας ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΙΕΡΕΥΣ

Εἰρήνη πᾶσι.

(Καὶ τῷ πνεύματί σου.)

ΔΙΑΚΟΝΟΣ

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνομεν.

(Σοί, Κύριε.)

ΙΕΡΕΥΣ (χαμηλοφώνως)

Κύριε, Ἄγιε, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ τὰ
ταπεινὰ ἐφορῶν, καὶ τῷ παντεφύρῳ σου ὄμματι
ἐπιβλέπων ἐπὶ πᾶσαν τὴν κτίσιν, σοὶ ἐκλίναμεν τὸν
αὐχένα τῆς ψυχῆς καὶ τοῦ σώματος, καὶ δεόμεθά σου
Ἄγιε Ἁγίων· ἔκτεινον τὴν χεῖρά σου τὴν ἀόρατον ἐξ
ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ εὐλόγησον πάντας
ἡμᾶς· καὶ εἴτι ἡμάρτομεν ἐκουσίως ἢ ἀκουσίως,

ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς συγχώρησον,
δωρούμενος ἡμῖν τὰ ἐγκόσμια καὶ ὑπερκόσμια
ἀγαθὰ σου.

Σὸν γάρ ἐστι τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν
ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ
Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΧΟΡΟΣ

Ἀπόστιχα. Τοῦ Τριωδίου.

Τοῦ Τριωδίου ---

Ἰδιόμελον. Ἦχος πλ. β'.

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστέ, τὴν
ταπείνωσιν ἔδειξας, σεαυτὸν κενώσας,
καὶ μορφὴν δούλου λαβών, τοῦ Φαρισαίου
τὴν μέγалаυχον εὐχὴν μὴ προσιέμενος,
τοῦ δὲ Τελώνου τὸν συντετριμμένον
στεναγμόν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐν τοῖς
ὑψίστοις προσδεχόμενος· διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοι·
Ἰλάσθητι ὁ Θεός, Ἰλάσθητι, Σωτήρ μου καὶ
σῶσόν με.

Στίχ. Πρὸς σὲ ἤρα τοὺς ὀφθαλμούς
μου τὸν κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ. Ἴδου ὡς
ὀφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν Κυρίων
αὐτῶν, ὡς ὀφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας τῆς
Κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὀφθαλμοὶ ἡμῶν πρὸς
Κύριον τὸν θεὸν ἡμῶν, ἕως οὗ οἰκτειρήσαι
ἡμᾶς.

Ἀρίστην ὁδὸν ὑψώσεως Χριστέ, τὴν
ταπείνωσιν ἔδειξας, σεαυτὸν κενώσας,
καὶ μορφὴν δούλου λαβών, τοῦ Φαρισαίου
τὴν μέγалаυχον εὐχὴν μὴ προσιέμενος,
τοῦ δὲ Τελώνου τὸν συντετριμμένον
στεναγμόν, ὡς ἱερεῖον ἄμωμον, ἐν τοῖς
ὑψίστοις προσδεχόμενος· διὸ καὶ γὰρ βοῶ σοι·
Ἰλάσθητι ὁ Θεός, Ἰλάσθητι, Σωτήρ μου καὶ
σῶσόν με.

Μαρτυρικόν.

Ἦχος πλ. β'.

Στίχ. Ἐλέησον ἡμᾶς, Κύριε,
ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ ἐπλήσθημεν
ἐξουδενώσεως, ἐπὶ πλεῖον ἐπλήσθη ἡ ψυχὴ
ἡμῶν. Τὸ ὄνειδος τοῖς εὐθηνούσι, καὶ ἡ
ἐξουδένωσις τοῖς ὑπερηφάνοις.

Κύριε, ἐν τῇ μνήμῃ τῶν Μαρτύρων
σου, πᾶσα ἡ Κτίσις ἐορτάζει, οἱ οὐρανοὶ
ἀγάλλονται σὺν τοῖς Ἀγγέλοις, καὶ ἡ γῆ
εὐφραίνεται σὺν τοῖς ἀνθρώποις· Αὐτῶν
ταῖς παρακλήσεσιν, ἐλέησον ἡμᾶς.

Δόξα· καὶ νῦν. **Θεοτοκίον.**

Ἦχος πλ. β'.

Ἀρχαγγελικὸν λόγον ὑπεδέξω, καὶ
Χερουβικὸς θρόνος ἀνεδείχθης, καὶ ἐν
ἀγκάλαις σου ἐβάστασας Θεοτόκε, τὴν
ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

ΙΕΡΕΥΣ

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ
καὶ ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε· τοῦ
ἀναγγέλλειν τῷ πρωῒ τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Τρισάγιον.

Ἅγιος ὁ Θεός, ἅγιος Ἰσχυρός, ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. **(ἐκ γ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε,
ἱλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα,
συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε,
ἐπίσκεψαι καὶ ἰᾶσαι τὰς ἀσθενεῖας ἡμῶν,
ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἁγιασθήτω τὸ ὄνομά σου. Ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου. Γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον. Καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ
ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν. Καὶ μὴ
εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν, ἀλλὰ ρῦσαι
ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Ἐν τῷ Ναῷ ἐστῶτες τῆς δόξης σου, ἐν
οὐρανῷ ἐστάναι νομίζομεν· Θεοτόκε, πύλη
ἐπουράνιε, ἄνοιξον ἡμῖν τὴν θύραν τοῦ
ἐλέους σου.

Κύριε, ἐλέησον. **(μ')**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Τὴν τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν, ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως, Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν
ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου εὐλόγησον, Πάτερ.

ΙΕΡΕΥΣ

Ὁ ὢν εὐλογητός, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν,
πάντοτε, νῦν, καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.

(Ἀμήν.)

Ἐπουράνιε Βασιλεῦ, τοὺς πιστοὺς
ἄρχοντας ἡμῶν στερέωσον· τὴν πίστιν
στήριξον· τὰ ἔθνη πράυνον· τὸν κόσμον
εἰρήνευσον· τὴν ἁγίαν Ἐκκλησίαν (ἡ
Μονὴν) ταύτην καλῶς διαφύλαξον· τοὺς
προαπελθόντας πατέρας καὶ ἀδελφοὺς
ἡμῶν ἐν σκηναῖς δικαίων τάξον· καὶ ἡμᾶς ἐν
μετανοίᾳ καὶ ἐξομολογήσει παράλαβε, ὡς
ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

(Ἀμήν.)

Εὐχή τοῦ Ἁγίου Ἐφραίμ

Κύριε καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας καὶ
ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης
χάρισαί μοι τῷ σῶ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὁρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου.

Ὅτι εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

*Ἀναστάντες δὲ ἀρχόμεθα· "Δεῦτε
προσκυνήσωμεν..." καὶ ψάλλομεν τὴν Α' Ὠραν.*

ἢ·

ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.
Καὶ νῦν καὶ αἰεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἀμήν.

Κύριε, ἐλέησον. (ἐκ γ') Εὐλόγησον.

ΙΕΡΕΥΣ

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου
καὶ παναμώμου ἁγίας αὐτοῦ Μητρός,
δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ,
προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων
Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου,
ἐνδόξου, προφήτου, Προδρόμου καὶ
βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων ἐνδόξων
καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἁγίων
ἐνδόξων καὶ καλλινίκων μαρτύρων· τῶν
οσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν· (τοῦ
Ἁγίου τοῦ Ναοῦ)· τῶν ἁγίων καὶ δικαίων
Θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, καὶ
πάντων τῶν Ἁγίων, ἐλεῆσαι καὶ σῶσαι
ἡμᾶς, ὡς ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος.

Δι' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ
σῶσον ἡμᾶς.

(Ἀμήν.)